

זמנים. הלכות שקלים פ"א ב

ה מחצית השקל זו היא מחצית וכו'. נלמד מ"ש בסמוך מין שאם ראה להוסיף יוסיף וכו' יכול יפחות מ"ל הוא. ושנינו במשנה פ"ב דשקלים כשעלו ישראל מהגולה היו שוקלין דרכונות חזרו לשקול סלעים חזרו לשקול טבעין בקשו לשקול דינרים וזכרונותם סלעים כחמשין טבעין פלגות סילעין דינרין קרעין בקשו לשקול דינרין ולא קבלו מהם. ופירש רבינו כשעלו מהגולה היו שוקלים דרכונות ר"ל שהיה המטבע שלהם דרכונות כפל הסלע והיה שוקל אדם במחצית השקל סלע חזרו לשקול סלעים והיה שוקל אדם שקל ר"ל מחצית הסלע חזרו לשקול טבעין ר"ל שחזר המטבע שלהם חצי סלע והוא שקל והיה אדם שוקל במחצית השקל שקל שלם שהוא מחצית השקל של מורה כי סלע הוא שקל של מורה ואין מורה לשקול בשום פנים פחות מן השיעור הכחוש בחורה אבל שוקל יותר כפי שניו המטבעות בקשו לשקול דינרים והוא רביעית הסלע ולא הודו בזה, עכ"ל:

פ"ב א כיצד כונסין הסלעים אה השקלים בכל מדינה ומדינה וכו'. רפ"ב דשקלים כשם שהיו שופרות במקדש קר היו שופרות במדינה, וזירושלמי רפ"ב דשקלים מני שופרות הללו היו קלרים מלמעלה ורחבים מלמטה מפני הרמאים כלומר כדי שלא יכניס אדם רמאי ידו ויעשה כמו שמטיל בזהם מהן ויטול ממה שבהן. ומדקחני שופרות במדינה משמע דשנים היו. ומ"ש ולמה עושין שתי חיצות אחת שמעליהם כה שקלים של שנה זו וכו'.

ב ובמקדש היו לפניהם י"ג חיצות כל חיצה כמין שופר. בפרק ו' דשקלים י"ג שופרות היו במקדש וכחוב עליהם תקלין חדתיין תקלין עתיקין קינין וגוזלי עולה עולים ולבונה זהב לכפורת וששה לגדבה. תקלין חדתיין שכל שנה ושנה. ועתיקין מי שלא שקל חשקד שוקל לשנה הבאה. קינים הם תורים וגוזלי עולה הם בני יונה וכלם עולות דברי ר' יוסה ורחמים אומרים קנים אחד חטאת ואחד עולה וגוזלי עולה כלם עולות. וזירושלמי ששה לגדבה כנגד שש קרבנות קני זבים קני זבות קני יולדות חטאות ואשמות האמנות ועשירות האליה רבינו כמ"ש כאן כתב בפירוש המשנה. ומ"ש רבינו שמינית למותר חטאת וכו' תשיעית למותר אשם וכו' אין דבריו מכוונים עם זירושלמי ובהוספתא מכוון דבריו רבינו ובראה צירושלמי יש ט"ס: ומ"ש ורחמי ב"ד הוא על כל המותרות שיקרבו עולות בהמה. ירושלמי פ"ד דשקלים: בכל

א כיצד כונסין השולחנים את השקלים. בכל מדינה ומדינה מניחין שתי תיבות שולי התיבה רחבין מלמטה ופיה צר מלמעלה כמין שופר כדי שישליכו לתוכן ולא יהיה אפשר ליקח מהן בנחת. ולמה עושין שתי תיבות. אחת שמשליכין בה שקלים של שנה זו. והשנייה מניחין בה שקלי שנה שעברה. שגובין ממי שלא שקל בשנה שעברה: **ב ובמקדש היה לפנייהם תמיד שלש עשרה תיבות.** כל תיבה כמין שופר. ראשונה לשקלי שנה זו. שנייה לשקלי שנה שעברה. שלישית לכל מי שיש עליו קרבן שתי תורים או שני בני יונה אחד עולה ואחד חטאת משליך דמיהן לתיבה זו. רביעית לכל מי שיש עליו עולת העוף בלבד משליך דמיה לתיבה זו. חמישית למי שהתנדב מעות לקנות עצים למערכה בהן. ששית למי שהתנדב מעות ללבונה. שביעית למי שהתנדב זהב לכפורת. שמינית למותר חטאת כגון שהפריש מעות לחטאתו ולקח חטאת והותיר מן המעות ישליך השאר לתוכה. תשיעית למותר אשם. עשירית למותר קיני זבים ויולדות. אחת

פרק שני

א כיצד כונסין השולחנים את השקלים. בכל מדינה ומדינה מניחין שתי תיבות שולי התיבה רחבין מלמטה ופיה צר מלמעלה כמין שופר כדי שישליכו לתוכן ולא יהיה אפשר ליקח מהן בנחת. ולמה עושין שתי תיבות. אחת שמשליכין בה שקלים של שנה זו. והשנייה מניחין בה שקלי שנה שעברה. שגובין ממי שלא שקל בשנה שעברה: **ב ובמקדש היה לפנייהם תמיד שלש עשרה תיבות.** כל תיבה כמין שופר. ראשונה לשקלי שנה זו. שנייה לשקלי שנה שעברה. שלישית לכל מי שיש עליו קרבן שתי תורים או שני בני יונה אחד עולה ואחד חטאת משליך דמיהן לתיבה זו. רביעית לכל מי שיש עליו עולת העוף בלבד משליך דמיה לתיבה זו. חמישית למי שהתנדב מעות לקנות עצים למערכה בהן. ששית למי שהתנדב מעות ללבונה. שביעית למי שהתנדב זהב לכפורת. שמינית למותר חטאת כגון שהפריש מעות לחטאתו ולקח חטאת והותיר מן המעות ישליך השאר לתוכה. תשיעית למותר אשם. עשירית למותר קיני זבים ויולדות. אחת

א סמ"ג עין מה:

משנה למלך

פרק ב ב חמישית למי שהתנדב מעות לקנות עצים למערכה בהן. (א"ס עיין מ"ס הכהן המזבח פ' ט"ז ממעשה הקרבנות דין י"ג):

מנדל עוז

קצתירין ע"כ. ועוד דאמרין פרק י"ג נותלין דרכונות דאיתון ונמחק אין פחות משנים אלאה היו שני דרכונות כמטבע אחרת ומתניחין דריש פירקין גמי הכי משמע דתמן מלפנין שקלים לדרכונות מפני משאוי הדך: ומ"ש עוד שלא יפחות מעולם מהאי שקל. זה שפורש זירושלמי לדחות משנה כמו שהבאתי ומסיים בו בקשו לשקול דינרין קטעירין ולא קבלו מהם, והעמדות עליו מלות וכו' עד ר' יוסה ור' נחמיה חד אמר לפי שחטאו כחלי היום יתנו מחצית השקל וחד אמר לפי שחטאו כשם שעות ביום יתנו מחצית השקל דעביד שיתא גרומיסין רבי יוסה כן נחמיה כשם רבן יוחנן כן וכו' לפי שעברו על עשרת הדברות יבא כל אחד ואחד נותן עשרה גרס אלאה הכל מודים שלא פתחו וגם מעטנות הכרה היו להם וכן גמי משמע פ"ג דערכין מנאלו דברי ר"מ ז"ל על נכון: הכל חייבין. יתן עד ויתן על עמנו. פ"ק דשקלים ופ"ק דערכין (דף ד'): השקלים אין נוטין עד בין בח"ל. סוף מסכת שקלים: ובזמן שחרר עד סוף הפרק. פ"ק דמס' שקלים: **פ"ב כיצד כונסין עד נחת.** פרק ראשון ופ' שני דמסכת שקלים: ולמה עושין נחת עד התיבה מנחין

מחצית השקל עד ששים ומאה. פרק י"ג נכור: בזמן שהיה מטבע עד פחות מחצי שקל של מורה: כתב הראב"ד ז"ל הדך הזה על דרך המשנה וכו' והם עניים היו והעשירו עכ"ל: ואני אומר רבינו משם ז"ל קיבל פירוש משנה זו פ' מלפנין שקלים (דף ד') כמו שפירש בפירוש המשנה שלו כי ר"ש שנראה בל לפירש אבל לא הביא רק מדברי ר' יוסה שהביא הראב"ד ז"ל אלא גם מדברי ר"ש שזה לפרש דברי בית הלל ואמר מה בין שקלים לחטאת אלא שהשקלים יש להם קצבה ולחטאת אין לה קצבה ור"י חלק עליו ואמר אף לשקלים אין להם קצבה כשעלו ישראל היו שוקלין דרכונות וכו' עד בקשו לשקול דינרין אמר ר"ש אע"כ יד כולן שיה אכל חטאת זה מביא בסלע וזה מביא בשמים וזה מביא בשלש ע"כ. פירוש כי לא נחלקו ר"מ ור"י ואלוהי דכ"ה שהלכה כדבריו אלא בשניו המטבעות אבל לא פיתח ולא הוסיף אחד על חזירו וממילא חזין שחיו גם מטבעות הכרה ולפיכך היו מביאין לדברי הכל כמ"ס ר"מ ז"ל. ועוד יש לי ראיה להביא לדבריו מהא דגרסינן הכהן נמי זירושלמי גמרת אחת משנה שמערת טבעין פלגי סלעים בקשו לשקול דינרין

[ה] ז"ל הסמ"ג שם מדרש זה דרש יהוידע הכהן אשם הוא אשם אשם לה' וכתוב אחר אומר האשם המושב לה' לכהן וגו' זה הכלל כל שהוא בא משום חטא משום אשמה כגון ללקח בהמות לאשם והוחזיר מן המעות שהפריש יקחו בו הבהנים עולות לקין המזבח ויהיה הבשר לשם והעור לכהנים נמצא שני כתובים קיימים אשם לה' אשם לכהן וכו' עכ"ל: [כ] בשבועות פ"ק מביאין מן המותרות קיץ כבנות שוח למזבח ופירש"י כיצד שמביא בשני דברים אחת שמדת כולן תשע סאין ואחת שמורמין בהן כסדרן גס שניט כנר משנה ראשונה בקידוש

גרים ועבדים משוחררים לכל לא נשים ולא עבדים ולא קטנים : ומ"ש וכן אם היה אחד חייב ואחד פטור וכו'. שם השוקל על יד כהן על יד אשה פ"י עבד פ"י קצין פטור ופירש שם רבינו א"ס שקל אדם שקל בשבילו ובשביל מי שאינו חייב בשקל כגון נשים ועבדים נהנייה אורח חיי שקל חסידות לא חובה אינו חייב בקלון . ומ"ש רבינו וכן הכהנים פטורים מן הקלון ללמד ממה ששנינו השוקל פ"י כהן פטור והולך רבינו להשמיטנו שהכהנים פטורים מן הקלון מפני שהם חייבים בשקלים כמו שהבאר בפרק ראשון ואעפ"כ פטורים מקלון כיון שאין מתעבדים להם . וי"ט שגורסים במשנה דלעיל בהדיא לכל לא כהנים :

ג הנותן שקל עליו ועל העני וכו'. גם זה שם השוקל פ"י עני או עני ע"י שני או ע"י שני פטור אם הלון חייב :

ד האחין שעדיין לא חלקו וכו'. שם האחין השוחפין שהייתם בקלון פטורים ממעשר בהמה . [ופי' שם רבינו מעשר בהמה] הוא חייב בו מי שגדל אלו לכל הלוקח מולחו בהמה אינו חייב : והוא מעשר והשוחפין והאחין בהיותם שוחפים בנכסי אביהם אינם חייבים בקלון לפי שהם כמו אחד אחד וחס חייבים להוציא מעשר בהמה ממה שילדו לאנס ובקרא ובשפירו לאיז מעל אחיו ויחלקו ממונם יהיה כל אחד מהן כאלו קנה מהביתו ההלך המגיע לו ולא יחייב במעשר בהמה מאותם ולדות שחלקו ואם נתנו שקל בשבילם אחר שחלקו יתחייבו בקלון עכ"ל : ברב הראב"ד לא מלאהי לזה שורש בגמרא וכו' אלא האחין השוחפין עכ"ל . ואין בזה השנה מאחר שבקלון ספרים כחוב כן והמגדל עוז הביא כמה ראיות להחזיק דברי רבינו . ומ"ש רבינו ד"א בשוחפין שגמלו ונתנו במעות השוחפין לכל אם הביא זה מעותיו וכו' . בעל מגדל עוז נתן פעם לדברי רבינו ואינו מהפיק וכו' : ומ"ש רבינו נשאו ונתנו ואחר זמן חלקו וחזרו ושחפטו חייבים בקלון . [משנה פ' מעשר בהמה בכורות ל"ו:] ומ"ש האחין והשוחפין וכו' וחלקו בכספים וכו' עד עומדין לחלוקה . שם בגמ' (שקלים ו') וכח הראב"ד א"ל בירושלמי עד הכי עיקר נכסים עכ"ל . ולדעת רבינו י"ל שמהלך שגמל דיון לא חילקו בכך משמע דנמ' דיון לא סבר להא דר' מנא :

הנותן

א אחד חייב ואחד פטור ונתן החייב על ידי הפטור כגון איש שנתן שקל עליו ועל אשה או עבד פטור מן הקלון . וכן הכהנים פטורים מן הקלון והשוקל על יד הכהן פטור מן הקלון : **ג הנותן שקל עליו ועל העני או על שכיניו או על בן עירו . אם נתנו להם מתנה פטור מן הקלון . שהרי נתן חצי שקל מתנה כדי להרבות בשקלים . ואם נתן להם חצי שקל על ידם דרך הלואה עד שיחזירו לו כשתמצא ידם חייב בקלון :** **ד האחין שעדיין לא חלקו מה שהניח להם אביהם . וכן השותפים שנתנו שקל על ידי שניהם פטורים מן הקלון . במה דברים אמורים בשותפין שנשאו ונתנו במעות השותפות ונשתנה עין המעות . אבל אם הביא זה מעותיו וזה מעותיו ועדיין לא נשתנו המעות ולא**

השנת הראב"ד

*האחין שעדיין לא חלקו . כתב הראב"ד ז"ל לא מלאהי לזה שורש בגמרא ולא בתוספתא ולא בירושלמי , ואינו אומר ששניהם מה שראש במקל ספרים האחין והשותפין והוא עתה סופרים אלא האחין השותפין , עכ"ל :

הוציאו

הגהות מיימוניות

לשם כולם אלא מזכיר אותם ששקלו שקליהם תחלה כסדר עכ"ל : [ד] הסמ"ג שם הוזכר גם כן ועל האבוד ופי' ר"י שהגיע ללשכה ואבד , עכ"ל :

מגדל עוז

ישנה היא בין הכפרים והסוחרים במשנה זאת האמורה כאן כוף פ"ק שקלים (דף ט') ושניהם פ"ק דשחיטת חולין ומשולשת בכורות פרק מעשר בהמה בשלימות יותר מכולן שגומר בו חלקו וחזרו ובהתאם ודכותא כ"ב פ' ס' מי שמת האחין והשותפין שגמל אחד מהן לאומנות וכל הכפרים הישנים והשותפין בוא"ו וכן קבל ר"מ ז"ל וכן פירש בפרש"י המשינו כל מקום או אחין או שותפין ויש לו שרש בגמרא פ' מי שמת גמרא דאוקה משנה דהניח בנים גדולים וקטנים להוציא דאחין כל זמן שלא חלקו דיון כשותפין דמיתין עליה מעשה דרב ספרא שכן אביו וזו שקליה עבד כהן עסקא אחו אחיה תכנסו בדינא קמיה דרבא אמר לכו רב ספרא גברא רבא הוא לא שניק גירכו ועתה לאחריני ע"כ , משמע דוקא משום דלורכא מרכין הוא הא לאו הכי העסק לאמנע כעסקא דתרי שותפין וכן נמי במשנה שאחריה דהאלמנה שהשניה וכו' וחזין בגמרא דמשנה המחלק נכסיו על פיו פ' יש נוהלין דקרי ליה שותף דאסיקא דהם כיון שעשאל שותף בין הבנים אינדיה רחומה וכל שכן שהאח ע"ס האחין שלא חלקו הוי שותף ומינה דאחין ואחין דין אחד יש להם ודעת רבותינו נ"ע כן הוא דגרסינן דהם גמרא מתני' דהכוח נכסיו לבנו אחר רבא בר רב הונא האחין שקטו אחריו בתפיסת הניח טעמו אחד ויאלץ בו אם יכול לאלו יאלץ ואם לאו לא יאלץ . וכתבו ר"י בן גיאת וכו' אלא ש' ז"ל ושמעון מינה דהני כי תרי דונני לויכא בשותפותא וכו' אלא אחי ושותפי ילפי מהדדי וכדא' נייכו . ובירושלמי ג"כ מלאהי משורש כן פרק מי שמת גמרא משנה זו דגרסינן תני ר' חייא רובא סתם אחין שותפין עד שלשה דורות ר' יוסי בר בון אף רב המנוחא דורא כן ע"כ . ועוד גמרא מתני' דהאחין השותפין וכו' גרסינן בגמ' דין ת"ר אחד מן האחין שנתנו גבאי או פולמוסותם אם מתה האחין לאחין . ובירושלמי גרסינן ע"כ תני האחין והשותפין שגמל אחד מהם לאומנות המלך וי"ג בעסק המדינה ביומן שהוא בא מכא

כלומר שמתלה הקופה הקטנה שכתוב בה [ג] מהקופה הקטנה הגדולה השנייה , שלמה שניה חוזר לשלישית כלומר שמתלה הקופה הקטנה שכתוב בה [ג] מהקופה הגדולה הראשונה . כ"ל פירוש בירושלמי ואין זה מכוון לדברי רבינו שכתב ומוסר השנים מן הגדולה שהרס ממנה בראשונה וכו' :

ח כשהוא תורם שלש קופות אלו [ג] תורם את הראשונה

לשם ארץ ישראל . והשניה לשם כרכין המוקפין לה ולשם כל (ארץ) ישראל . והשלישית לשם בבל ולשם מדי ולשם המדינות הרחוקות ולשם שאר כל ישראל :

ט כשהוא תורם מתכין לתרום על הגבוי שיש בלשכה . ועל הגבוי שעדיין לא הגיע ללשכה . [ז] ועל העתיד לגבות כדי שיהיו אלו השקלים שהוציאו להגן זפק

מהן כפרה על ישראל וכאלו הגיעו כל שקליהן ללשכה ונתרמה מהן תרומה זו : **י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף ולא במנעל ולא בסנדל ולא בתפלה ולא בקמיע שמא יחשדו אותו העם ויאמרו החביא ממעות הלשכה תחתיו כשתרמה . ומדברים היו עמו משעה שיכנס עד שעה שיצא כדי שלא יתן לתוך פיו .** *ואע"פ שנוהרים כל כך עני או מי שהוא נבהל להון לא יתרום מפני החשד שנאמר והייתם נקיים מזה ומישראל :

השנת הראב"ד

*ואע"פ שנוהרים וכו' . כתב הראב"ד ז"ל מפני שראש בירושלמי קוין לא יתרום ודמה בלבו שחזר עני ונכלל ליון מן ויקונו או מן קמיע כהני . ואינו כן אלא בעל שיער מן קונוטיו תלמיים שמה יציא כשערו , עכ"ל :

פרק שלישי

א חציי השקלים הכל צריכין להן כדי שיתן כל אחד ואחד חצי שקל שהוא חייב . לפיכך כשהיה אדם חולך אצל השולחני ומצרף שקל בשני חצאין יתן לו תוספת על השקל . ואותה התוספת נקראת קלון . לפיכך שנים שנתנו שקל על שניהם חייבין בקלון :

ב כל מי שאינו חייב בשקלים כגון שתי נשים או שני עבדים שנתנו שקל פטורים מן הקלון . וכן אם היה אחד חייב ואחד פטור ונתן החייב על ידי הפטור כגון איש שנתן שקל עליו ועל אשה או עבד פטור מן הקלון . וכן הכהנים פטורים מן הקלון והשוקל על יד הכהן פטור מן הקלון : **ג הנותן שקל עליו ועל העני או על שכיניו או על בן עירו . אם נתנו להם מתנה פטור מן הקלון . שהרי נתן חצי שקל מתנה כדי להרבות בשקלים . ואם נתן להם חצי שקל על ידם דרך הלואה עד שיחזירו לו כשתמצא ידם חייב בקלון :** **ד האחין שעדיין לא חלקו מה שהניח להם אביהם . וכן השותפים שנתנו שקל על ידי שניהם פטורים מן הקלון . במה דברים אמורים בשותפין שנשאו ונתנו במעות השותפות ונשתנה עין המעות . אבל אם הביא זה מעותיו וזה מעותיו ועדיין לא נשתנו המעות ולא**

ח כשהוא תורם שלש קופות אלו תורם את הראשונה לשם א"י וכו' . משנה

שם ופי' ה"ר עובדיה לשם א"י שהם שלהן שקליהם תחלה שהאחרים עדיין לא הביאו לשם . כרכים המוקפים הסמוכים כמו עמון ומואב מלשון מקיפין בבוני . ומ"מ בכל פעם היו תורמין על שם כל ישראל על הגבוי ועל העתיד לגבות ולא הזכיר ההנהל חילוק מקומות הללו אלא להודיע שהקטן לא נכנס לאחד מהן

יתקבצו כל שקלי ישראל , עכ"ל . וכ"כ במ"ג בשם ר"י :

ט כשהוא תורם מתכין לתרום על הגבוי שיש בלשכה וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :

י כשיכנס התורם לתרום לא יכנס בבגד שאפשר להתבט בו כסף וכו' . בפרק בתרא דכמונות דף ק"א תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות . ורבינו נראה שגורם על הגבוי ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ופירש"י על העתיד שהקטן לא נכנס לאחד מהן י"ט לו חלק בתרומה ובקרבנות אלא שחיסר מזה :